

§ 4.

Dersom det, forinden den i § 1 forudsatte endelige Ordning kan træffes, er nødvendigt at skaffe Banken likvide Midler, bemyndiges Finansministeren til at optage et midlertidigt Laan paa et Beløb svarende til højst 20 Mill. U. S. A. Dollars og paa højst eet Aar, hvoraf Provenuet — med Tilslutning af Rigsdagens Landmandsbank-Udvalg — helt eller delvis af Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan stilles til Disposition for Banken.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den Betænkning, der den 6. Marts 1926 blev afgivet af et af Folketinget nedsat Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank af 21. September 1922 med senere Ændringer af 5. Februar 1923, fremsatte hele Udvalget en Opfordring til Ministeren for Industri, Handel og Søfart om „at lade paabegynde en indgaaende Undersøgelse af alle Bankens Forhold samt Forberedelse af Forslag til en Nyordning, under hvilken Banken kan fortsætte sin Virksomhed, naar Statsgarantien bortfalder.“

Under 2. Juli 1926 nedsatte Ministeriet for Industri, Handel og Søfart derefter et Udvalg paa tre Statsembedsmænd med den Opgave dels paa Statens Vegne at have Indseende med Bankens Forhold og dels at tilvejebringe Grundlag for de videre Overvejelser angaaende en Nyordning.

Efter at Udvalget har afsluttet sit Arbejde med Hensyn til det sidstnævnte Punkt, har Spørgsmaalet om en Nyordning af Landmandsbankens Forhold været Genstand for en Række Forhandlinger mellem Regeringen og Nationalbanken, idet man har ønsket, at Kapitaltegningen foregik under Nationalbankens Ledelse. Ud fra den Betragtning, at Nationalbanken ved en saadan Medvirken paatager sig moralsk Garanti for Ordningens Forsvarlighed, saavel overfor Samfundet som overfor dem, der deltager i Tegningen af den ny Kapital, har Nationalbanken imidlertid anset det for nødvendigt, for at den kan gaa med til selv at tegne Kapital og søge denne fremskaffet, at der foreligger en i Enkeltheder udarbejdet Plan for Nyord-

ningen, der fuldstændigt klarlægger alle i Forbindelse med denne staaende Forhold. Udarbejdelsen af en saadan Plan vil imidlertid gøre det umuligt at naa gennem Arbejdet med Nyordningen i indeværende Rigsdagssamling.

Regeringen har derfor, da den maa finde det naturligt og ønskeligt, at Nyordningen gennemføres i nøje Samarbejde med Landets ledende Bank, ment det rigtigt allerede paa Sagens nuværende Standpunkt at give Rigsdagen Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet om Hovedprinciperne ved en Nyordning, for derefter, naar den fornødne Tilslutning til disse er opnaaet, at lade detaillerede Forslag udarbejde til Forelæggelse for Rigsdagen.

Hovedpunkterne i den Ordning, Regeringen mener at burde foreslaa, findes angivne i Lovforslagets § 2.

I § 1 foreslaas, at et Udvalg paa 2 Medlemmer skal have den Opgave dels at udarbejde Forslaget i Enkeltheder efter de vedtagne Hovedlinier, saaledes at Nyordningen kommer til at hvile paa fuldt forsvarligt bankmæssigt Grundlag, naturligvis under behørig Varetagelse af Statens Interesser, dels at føre de Forhandlinger, der kræves til Tilvejebringelse af en ny Aktiekapital for Banken, naar denne skal fortsætte uden Statsgaranti.

Da der til Udarbejdelsen af det endelige Forslag efter de Retningslinier, Lovgivningsmagten maatte bestemme, maa forudsættes at ville medgaa saa megen Tid, at det endelige Lovforslag først vil kunne foreligge i den kommende Rigsdagssamling, er det skønnet ønskeligt at træffe en midlertidig Ordning med Hensyn til Adgangen til Tilførsel af fremmed Kapital; hertil sigter Lovforslagets § 4.